

DISCURS

del Dr. D. Vicens Mancho, representant de València.

Excelentíssim Primer Congrés de la Llengua Catalana:

Podèu creurer qu'es veritat que molt remot en el meu pensament estava tenir de pendrer part esta nit en un Congrés qu'es un torneó de l'elocuencia de tots aquells que m'han precedit en el ús de la paraula. Per això no extranyèu les meues paraules. No creguèu que m'acobardeixi, pues estich acostumbrat a parlar en públich, si be a parlar en una altre llengua.

Pero are estich entre vosaltres y sols dich pera saludarvos:

Germans: Represento aquí a la Societat «El Rat Penat» de València.

Esta societat està dedicada al cultiu y al progrés de la llengua comuna, de la que n'es una de tantes branques frondosa y gloriosa.

Esta societat, seguint este moviment, ha nomenat una Comissió y al cap de esta Comissió s'hi ha posat un personatge literari de tots vosaltres ben conegut perquè es apreciat a Espanya y al extranger: es el senyor don Teodoro Llorente.

Els anys que no passen en và, poden fer assecar les forces físiques, pero no les forces intel·lectuals. Per això este senyor al vorer este local grandíós, al vorer tantes persones aquí reunides, temé que la paraula no poguera ser ben entesa, y per això, de rebot, la pilota ha vingut a mí. Me trobe, donchs, per una part poruch y per altre satisfet, perquè si l'encàrrech es superior a les meues forces, en cambi, el gust am que 'l desempenyo correspon al sentiment que a tots ens uneix.

En nom, pues, del «Rat Penat» y de València y del il·lustre vate avans dit, vos saludo y m'oferesch. La meua presència ho explica tot. ¿Què val lo que 's diga, quan es diu lo que se sent?

HE DIT

HE DICH